

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7CoCsp/7/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8718200279
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Breza
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8718200279.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Branislava Brezu a sudcov JUDr. Martina Fiľakovského a JUDr. Anny Kovalovej v právnej veci žalobcu: Wüstenrot stavebná sporiteľňa, a. s., so sídlom v Bratislave, na ul. Grösslingovej č. 77, IČO: 31 351 026, právne zastúpeného: SEDLAČKO & PARTNERS, s. r. o., so sídlom v Bratislave, na ul. Štefánikovej č. 8, IČO: 36 853 186, proti žalovanej: B. A., nar. XX.XX.XXXX, bývajúcej v C. A. č. XXX/XX, o zaplatenie sumy 12.655,89 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Poprad zo dňa 19.09.2019 č.k. 7Csp 3/2018-134, takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok vo výroku o uložení povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu 6.934,11 eur s prísluším úrokom z omeškania v mesačných splátkach.

Zrušuje rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Prvoinštančný súd napadnutým rozsudkom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 6.934,11 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 302,80 eur od 12.03.2015 do 06.05.2015, zo sumy 602,80 eur od 07.05.2015 do 06.07.2015, zo sumy 602,80 eur od 07.07.2015 do 03.10.2017 a zo sumy 6.934,11 eur od 04.10.2017 do zaplatenia, a to všetko v mesačných splátkach vo výške 50 eur splatných vždy do posledného dňa v mesiaci počnúc od mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti rozsudku do zaplatenia pod stratou výhody splátok v prípade nezaplatenia jednej splátky riadne a včas. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Ďalej vyslovil, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Vykonaným dokazovaním mal za preukázanú skutočnosť, podľa ktorej dňa 20.11.2013 žalobca uzatvoril úverovú zmluvu s dlžníkom Q. M., kde ako spoludlžníčka vystupovala žalovaná. Na jej základe žalobca poskytol zo Zmluvy o stavebnom sporení s cieľovou sumou 45.000 eur medziúver v sume 45.000 eur pri fixnej úrokovej sadzbe 3,99 % ročne pri splnení všetkých podmienok zabezpečenia návratnosti úveru. Finančné prostriedky boli poskytnuté dlžníkovi Q. M. dňa 29.11.2013 výplatou na medziúverový účet na základe jeho žiadosti v sume 36.000 eur a ďalšou výplatou dňa 31.12.2013 v sume 9.000 eur. Nakoľko zo strany dlžníka došlo k porušeniu povinnosti splácať úverovú sumu vo výške 323,50 eur mesačne s účinnosťou od 01.01.2014, žalobca žiadosťou z 28.11.2014 zaslanou dlžníkovi Q. M., ako aj žalovanej ako spoludlžníčke, požiadal o okamžité splatenie úveru, a to celého zostatku úveru vo výške 47.068,67 eur ku dňu 28.11.2014. Od uvedeného termínu zároveň oznámil zvýšenie platnej úrokovej sadzby pre celý zostatok úveru o 5 % ročne nad pôvodne dohodnutú úrokovú sadzbu. Po termíne predčasného zosplatenia úveru došlo k čiastočným úhradám nesplateného peňažného záväzku, ktoré boli v celom rozsahu započítané na príslušenstvo pohľadávky v súlade s článkom 5 ods. 6 úverovej

zmluvy, a to dňa 11.12.2014 bolo zaplatených 325 eur, dňa 11.03.2015 150 eur, dňa 06.05.2015 300 eur, dňa 06.07.2015 150 eur a dňa 03.10.2017 39.209,56 eur.

3. Podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

4. Uzatvorenú zmluvu možno právne kvalifikovať ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa ust. § 9 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ktorá sa ako spotrebiteľský právny vzťah spravuje ustanoveniami zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ako aj ustanoveniami § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských právnych vzťahoch. V dôsledku nesplácania dlžnej sumy dlžníkmi žalobca požiadaval o okamžité splatenie celého zostatku úveru oboch dlžníkov, teda pristúpil k okamžitému zosplatneniu celého zostatku úveru a to dňa 28.11.2014. Došlo teda k zúčtovaniu zostatkov a obrátov na sporiteľskom a medziúverovom účte, čím žalobca vyčíslil dlžnú istinu vo výške 47.068,67 eur. Po tomto momente však žalobca už nemá právny nárok na účtovanie riadnych úrokov vo výške 3,99 % ročne a má nárok len na zákonné úroky z omeškania. Nakoľko na daný úver bola už celkovo uhradená suma 40.134,56 eur pozostávajúca z čiastkových úhrad (325 eur + 150 eur + 300 eur + 150 eur + 39.209,56 eur) na uhradenie zostáva suma 6.934,11 eur, na ktorú bola zaviazaná žalovaná. Ďalej boli žalobcovi priznané len úroky z omeškania. V prevyšujúcej časti ohľadne uplatnenej istiny nad sumu 6.934,11 eur a úrokov vo výške 3,99 % ročne zo sumy 19.112,71 eur od 21.11.2017 do zaplatenia bola žaloba ako nedôvodná zamietnutá.

5. Čo sa týka zmluvne dohodnutých úrokov, na tieto žalobcovi po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru nárok nevznikol. Tieto úroky predstavujú odplatu alebo cenu plnenia, avšak povinnosť dlžníka platiť úroky z úveru počas celej doby, po ktorú poskytnuté finančné prostriedky neboli vrátené veriteľovi, má svoje limity v tom zmysle, že táto zásada platí až do tzv. splatnosti úveru. Po zosplatnení úveru nastupujú sankčné úroky z omeškania. V opačnom prípade by došlo ku kumulácii nepriaznivého postihu dlžníka ako spotrebiteľa vo forme dvojnásobného zaťaženia, a to jednak v podobe úrokov z úveru, ako aj úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi stranami sporu.

6. Zároveň v zmysle ust. § 234 ods. 4 C.s.p. bolo umožnené žalovanej sumu 6.934,11 eur spolu s príslušným úrokom z omeškania uhradiť v mesačných splátkach po 50 eur mesačne pod stratou výhody splátok. Pri rozhodovaní o výške splátok sa vychádzalo z výšky priznaného plnenia, z toho, že žalobca je ekonomicky silnou finančnou inštitúciou, do ktorého práv sa výrazne nezasiahne určením povinnosti žalovanej zaplatiť dlžnú sumu v splátkach. Ďalej sa zohľadnila platobná schopnosť žalovanej, ktorá je v nepriaznivej sociálnej a majetkovej situácii, keď poberá starobný dôchodok v sume 441,60 eur mesačne, pričom iný príjem nemá.

7. Výrok o trovách bol odôvodnený ust. § 255 ods. 2 C.s.p.

8. Proti tomuto rozsudku, a to konkrétne proti výroku o povolení splátok, proti výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a proti výroku o trovách konania, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Navrhol rozsudok zmeniť tak, aby jeho žalobe bolo v celom rozsahu vyhovené. Ako dôvod uviedol, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V odôvodnení rozsudku sa poukázalo na nedôvodnosť uplatneného nároku na zaplatenie úrokov po vyhlásení okamžitej splatnosti úveru. Povinnosť dlžníka platiť úroky až do doby skutočného vrátenia poskytnutého úveru veriteľovi pritom potvrdzujú viaceré rozhodnutia krajských súdov v Slovenskej republike. Z ustanovení § 502 ods. 1 a § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka, nevyplýva, že povinnosť dlžníka platiť úroky je limitovaná splatnosťou úveru. Jazykovým výkladom druhej vety ust. § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka možno jednoznačne dospieť k záveru, že dlžník je povinný platiť úroky až do skutočného vrátenia poskytnutých peňažných prostriedkov. To znamená, že simultánne úročenie pohľadávky po splatnosti peňažného záväzku úrokom z omeškania a súčasne úrokom podľa § 502 Obchodného zákonníka nie je zákonom vylúčené. Je zrejmé, že ide o dva rozdielne inštitúty, ktoré plnia celkom odlišné funkcie. Vyhlásením predčasnej splatnosti úveru nedochádza k zániku zmluvy. Mení sa iba splatnosť jednotlivých častí pohľadávky. Nezaniká teda ani záväzok dlžníka vrátiť veriteľovi poskytnuté peňažné prostriedky spolu s dohodnutým úrokom až do skutočného vrátenia peňažných prostriedkov (§ 503 ods. 1 Obchodného zákonníka). Zmluva o úvere naďalej trvá aj po vyhlásení

predčasnej splatnosti úveru, pričom dlžník naďalej disponuje s poskytnutými peňažnými prostriedkami. Inštitút úroku je v právnej doktríne Slovenskej republiky a Českej republiky dlhodobou interpretovaný ako cena za užívanie poskytnutých peňažných prostriedkov. Preto má dlžník zásadne platiť tento úrok za skutočnú dobu užívania bez ohľadu na termín splatnosti úveru.

9. Zmluva o úvere bola uzavretá dňa 20.11.2013, teda v čase neexistencie súčasného znenia ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Ako absolútny obchodnoprávny vzťah podľa § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka sa spravovala výlučne režimom podľa Obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu účastníkov daného právneho vzťahu. V súlade s dispozitívnym ustanovením § 330 ods. 2 Obchodného zákonníka, obsahovala zmluva o úvere už v pôvodnom znení zrozumiteľné dojednanie o spôsobe započítania jednotlivých splátok poberateľa úveru. Možnosť a spôsob ovplyvniť obsah zmluvy bol medzi zmluvnými stranami explicitne dojednaný. Od okamihu uzavretia zmluvy o úvere až do okamihu podania žaloby nedošlo medzi zmluvnými stranami k jedinej modifikácii úverovej zmluvy. Napriek spotrebiteľskému charakteru sporu niet najmenších pochybností o vôli dlžníkov započítavať ich čiastočné plnenia peňažného dlhu prednostne na príslušenstvo úverovej pohľadávky žalobcu v súlade so znením ust. § 330 ods. 2 Obchodného zákonníka, resp. § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

10. Pokiaľ ide o ust. § 232 ods. 4 C.s.p., na jeho použitie nebol daný dôvod. Žalovaná sa v dôsledku dlhodobého neplnenia zmluvných povinností dostala do omeškania so splácaním úveru, čím stratila tzv. výhodu splátok. Nepreukázaná nepriaznivá finančná situácia žalovanej a laxné poukazovanie na postavenie žalobcu ako finančnej inštitúcie nie sú relevantné dôvody umožňujúce povoliť žalovanej zaplatarenie pohľadávky formou pravidelným mesačným splátok.

11. Odvolací súd v zmysle zásad ust. § 379, § 380 a § 381 C.s.p. preskúmal rozsudok v jeho napadnutej časti spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania a zistil, že odvolanie žalobcu je len čiastočne opodstatnené.

12. Vo vzťahu k výroku o uložení povinnosti žalovanej zaplatarenie žalobcovi sumu 6.934,11 eur s príslušným úrokom z omeškania v mesačných splátkach vo výške po 50 eur sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré odkazuje.

13. Čo sa týka lehoty na plnenie, táto je upravená v ust. § 232 ods. 2 a 3 C.s.p. Podľa tohto ustanovenia, ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak. Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

14. V prejednávanej veci žalovaná na pojednávaní konanom dňa 19.09.2019 poukázala na to, že jej aktuálny dôchodok činí 441,50 eur mesačne. Zároveň do spisu predložila výpis z účtu za obdobie od 01.08.2019 do 31.08.2019, ktorý túto skutočnosť potvrdzuje. Právny zástupca žalobcu prítomný na pojednávaní toto skutkové tvrdenie žalovanej nepoprel, a preto sa v súlade s ust. § 151 ods. 1 C.s.p. považuje za nesporné. Žalovaná je vo veku skoro 72 rokov, ktorá okrem dôchodku iný príjem nemá. Za takejto situácie uloženie povinnosti žalovanej splácať pohľadávku žalobcu v splátkach po 50 eur mesačne je dôvodné, najmä za situácie, ak žalobca ako silná finančná inštitúcia rozhodnutím o povolení splátok nebude výrazným spôsobom dotknutá. Okrem toho žalobca má v súlade s ust. § 232 ods. 4 C.s.p. možnosť požadovať zaplatarenie celej pohľadávky v prípade omeškania žalovanej s úhradou čo i len jednej splátky.

15. Odvolací súd preto postupom vyplývajúcim z ust. § 387 C.s.p. rozsudok vo výroku o uložení povinnosti žalovanej zaplatarenie žalobcovi sumu 6.934,11 eur spolu s príslušným úrokom z omeškania v mesačných splátkach vo výške po 50 eur pod hrozbou straty výhody splátok ako vecne správny potvrdil.

16. Pokiaľ ide o záver, podľa ktorého žalobcovi po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru nepatria zmluvné úroky, s týmto sa stotožniť nedá.

17. V danom prípade zmluva uzatvorená dňa 20.11.2013 bola posúdená ako zmluva o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z.z. a to aj napriek tomu, že jej účelom bola kúpa nehnuteľnosti. V

zmysle ust. § 1 ods. 3 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľským úverom nie je úver, ktorého účelom je nadobudnutie alebo zachovanie vlastníckych práv k nehnuteľnosti alebo výstavba nehnuteľnosti. Prečo napriek tejto úprave sa na vzniknutý spotrebiteľský právny vzťah mali aplikovať ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, sa z odôvodnenia rozhodnutia zistiť nedá.

18. Zmluva o úvere je v zmysle ust. § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere tzv. absolútnym obchodom, a preto bez ohľadu na povahu účastníkov zmluvy o úvere je potrebné pri posudzovaní tohto právneho vzťahu vychádzať aj z ustanovení Obchodného zákonníka o zmluve o úvere obsiahnutých v § 497 a nasl. Ustanovenia Občianskeho zákonníka sa v prípade právneho vzťahu, účastníkom ktorého je spotrebiteľ, použijú vtedy, ak v Občianskom zákonníku existuje také ustanovenie, ktoré je možné prednostne aplikovať (§ 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

19. Z ustanovenia § 497 a § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka vyplýva, že zmluva o úvere nemôže byť dohodnutá ako bezúročná. V súčasnej právnej úprave zmluvy o úvere absentuje explicitná úprava konečného okamihu povinnosti dlžníka platiť úroky z poskytnutých peňažných prostriedkov. V § 502 ods. 1 veta prvá Obchodného zákonníka je uvedené len to, že dlžník je povinný platiť veriteľovi úroky z úveru od doby poskytnutia peňažných prostriedkov.

20. Zo žiadneho ustanovenia Obchodného zákonníka, Občianskeho zákonníka, či zákona o spotrebiteľských úveroch nevyplýva zákaz dohody účastníkov úverovej zmluvy o povinnosti dlžníka platiť úroky z úveru až do úplného splatenia úveru. Obchodný zákonník, ani Občiansky zákonník nemodifikuje moment trvania záväzku platiť úrok, ani jeho výšku v prípade omeškania dlžníka s platením úveru ani v prospech dlžníka, ani v prospech veriteľa. Za situácie, že dlžník z úverového vzťahu porušil povinnosť splácať úver, v dôsledku čoho došlo k jeho zosplatneniu veriteľom, je nutné dospieť k záveru, že neexistuje rozumný dôvod na to, prečo by dlžník nemal platiť úroky z úveru, ktoré sú odplatom za poskytnutý úver, a to vo výške, na akej sa s veriteľom dohodol. Peňažnými prostriedkami, resp. protihodnotou za nich získanou dlžník disponuje, zmluvné povinnosti porušil a z porušenia povinnosti profitovať nemôže, keďže zmluvné úroky sú spravidla vyššie ako úroky z omeškania.

21. Zosplatnenie je inštitút slúžiaci na ochranu veriteľa, podstata úverového vzťahu a jeho existencia zostáva zachovaná, veriteľ nemá peňažné prostriedky, patrí mu za ne dohodnutá odmena, záväzok dlžníka v zmysle platenia dohodnutej odmeny zostáva nedotknutý a aplikuje sa na dobu, na ktorú bola zmluva dohodnutá ako doba riadneho splácania úveru, keďže dohodnuté úroky majú zmluvný základ. Rozdiel je len v tom, že pre omeškanie k povinnosti platiť zmluvné úroky pristupuje povinnosť platiť úroky z omeškania. Inak povedané dlžníkovi zostáva záväzok platiť úrok rovnaký, ako v čase jeho dojednania, t.j. veriteľovi patrí úrok v rovnakej výške a za rovnaké obdobie, bez ohľadu na to, či k omeškaniu dlžníka s platením úveru došlo alebo nedošlo.

22. Pre spotrebiteľa je však nevýhodné, aby platil úroky až do zaplatenia istiny. Dojednanie, ktorého obsahom je platenie dohodnutých úrokov až do zaplatenia istiny jeho postavenie zhorší. Pokiaľ by totiž spotrebiteľ, ktorý sa pre svoju ekonomickú situáciu dostal s neplnením splátok úveru do omeškania, musel v dôsledku vyhlásenia predčasnej doby splatnosti úveru platiť dohodnuté úroky až do úplného splatenia istiny, zaplatil by v konečnom dôsledku sumu neprimerane vysokú ako náhradu za poskytnutie peňazí. Dohodnuté úroky predstavujú cenu peňazí za ich poskytnutie na vopred dohodnuté obdobie, to znamená, že ich výška musí byť stanovená v čase uzavretia zmluvy o úvere. Dlžník teda presne vie, koľko bude povinný za poskytnuté peniaze veriteľovi zaplatiť.

23. Túto vedomosť však spotrebiteľ nemá v prípade dojednania, ktoré umožňuje navyšovanie tejto ceny bez jej presného ohraničenia. Keďže spotrebiteľ nevie predpokladať časový úsek svojho omeškania, nie je možné ani určiť celkovú výšku zmluvného úroku, ktorý sa môže bez fixného ohraničenia navyšovať neobmedzene. Takto stanovená cena teda nie je vyjadrená určito, jasne a zrozumiteľne. Z tohto dôvodu pritom dojednanie, ktorým sa dlžník - spotrebiteľ zaviazuje platiť dohodnuté úroky až do úplného zaplatenia istiny po vyhlásení predčasnej doby splatnosti úveru, spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Takéto dojednanie je porušením ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

24. Na druhej strane postavenie veriteľa sa aj bez uvedeného dojednania nezhorší, pretože v prípade, ak mu v dôsledku nesplatenia úveru v dohodnutej dobe vznikne škoda, jeho právo zostáva zachované, pravda po zohľadnení zaplatených úrokov z omeškania, ktoré plnia funkciu paušalizovanej náhrady škody.

25. V prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinnosti dlžník zaplatil ako cenu peňazí. Uvedené priamo vyplýva z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 16.06.2020 vydaného vo veci 5Cdo 42/2020. K zhodnému záveru dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky v konaniach vedených pod sp. zn. 2Cdo 115/2019, 5Cdo 73/2020, 7Cdo 307/2019, 7Cdo 118/2019, 8Cdo 221/2019, 8Cdo 237/2019, 8Cdo 135/2020, 9Cdo 6/2020 a 9Cdo 24/2020. Z takto ustálenej rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu Slovenskej republiky je teda potrebné skonštatovať nesprávne právne posúdenie časti nároku uplatneného žalobou.

26. Napriek vyššie uvedenému nebolo možné rozsudok v jeho zamietavej časti čo i len čiastočne zmeniť (§ 388 C.s.p.). Z odôvodnenia rozhodnutia sa totiž nedá zistiť, prečo čiastočné plnenia v celkovej výške 40.134,56 eur, ku ktorým došlo po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru, boli započítané výlučne na istinu. V tomto smere je tak odôvodnenie rozhodnutia nepreskúmateľné.

27. Čo sa týka zosplatenia úveru, prvoinštančný súd sa obmedzil iba na citáciu ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka bez toho, aby zaujal stanovisko k platnosti právneho úkonu jednorazového predčasného zosplatenia úveru realizovaného voči žalovanej podaním zo dňa 28.11.2014 (č.l. 35 spisu). Pritom bez platného zosplatenia aplikácia ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka nebola možná.

28. V súvislosti s vytýkanými nedostatkami týkajúcimi sa nepreskúmateľnosti rozhodnutia je právne významné ust. § 220 ods. 2 C.s.p., podľa ktorého v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

29. Štruktúra odôvodnenia rozsudku je v priamej spojitosti so základným právom na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Ak súd pri odôvodňovaní rozsudku nepostupuje spôsobom, ktorý záväzne určuje ustanovenie § 220 ods. 2 C.s.p. dochádza nielen k tomu, že rozsudok je nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov alebo pre ich nezrozumiteľnosť, ale aj k tomu, že základné právo na súdnu ochranu nie je naplnené reálnym obsahom. Konanie a rozhodovanie všeobecných súdov sa uskutočňuje v predpísanom ústavnom a zákonnom rámci, rešpektovanie ktorého vylučuje svojvôľu v ich postupe, pričom vylúčenie svojvôle sa zabezpečuje viacerými prostriedkami, vrátane ich povinnosti svoje rozhodnutia odôvodniť. Odôvodnenie rozhodnutí dovoľuje stranám sporu posúdiť ako súd v ich veci vyložil a aplikoval príslušné predpisy a akými úvahami sa správal pri svojom rozhodovaní o veci samej.

30. Vydaním nepreskúmateľného rozhodnutia sa strane sporu odníma možnosť v odvolacom konaní riadne brániť svoje práva a oprávnené záujmy, nakoľko je problematické zaujímať stanoviská k nezrozumiteľnému alebo nedostatočne zdôvodnenému rozhodnutiu.

31. Keďže vydanie nepreskúmateľného rozhodnutia je potrebné hodnotiť ako nesprávny procesný postup súdu, ktorým bolo znemožnené žalobcovi, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom, odvolací súd podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b) C.s.p. rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a vo výroku o trovách konania zrušil a vec v rozsahu zrušenia vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 C.s.p.).

32. Po vrátení spisu bude úlohou súdu prvej inštancie zistiť, či právny úkon zosplatenia úveru má charakter platného právneho úkonu alebo nie a či v prípade platného zosplatenia úveru bolo možné čiastočné úhrady, ku ktorým došlo po zosplatení úveru, započítať výlučne na istinu. Následne bude

potrebné vo veci opätovne rozhodnúť tak, aby odôvodnenie rozhodnutia spĺňalo zákonné náležitosti vyžadované ust. § 220 ods. 2 C.s.p.

33. Prvoinštančný súd, ktorý je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 C.s.p.) v novom rozhodnutí rozhodne aj o trovách odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 C.s.p.).

34. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).